

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 25. S. Augustini animus ab avaritia alienus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

*Charitas, qua fratres nostros complecti te-
nemur, ita ut optarem ab Episcopatu libe-
vari posse, si Episcopo hoc liceret.* Sub-
jungit, de Apostolis mentionem faciens, *non
possumus sicut Apostoli manibus nostris
laborare, ut victum quæramus, & si posse-
mus, plurima, quæ nobis Episcopale munus
facienda imponit, & ab Apostolis facta non
arbitror, id probiberent.* Deinde materiam
de juramento vi extorto tractat, de qua
in Epistola ad Alypium data disseruerat,
dicitque, fas non esse dubitare, quin ad-
impleri debeat, & quidem in sensu illo-
rum, in quorum favorem juratum.

§. XXV.

*S. Augustini animus ab avaritia
alienus.*

Sanctus Augustinus in alia quoque causa,
quam alieno ab auri cupiditate esset
animo, probaverat, quod aliquot abhinc
annis contigisse creditur. Cum Thiava-
ni cives Donatistarum Schismati renun-
ciassent, necesse fuit ipsis dare Presbyte-
rum, qui in Spiritualibus regeret; idque
muneris obtigit Honorato, quem e Mo-
nasterio Tagastano evocaverunt. Mos
erat, ut qui in Monasteria susciperentur,
nihil haberent antiquius, quam se ab om-
nibus bonis suis abdicare, eaque vel
pauperibus, vel ipsi Monasterio donare.

Si

Sæculum V.
A. C. 410.

n. 10.

Sæculum V.
A. C. 410.

Si quis adveniret, qui necdum Bona alienare posset, nihilominus suscipiebatur si modo, dum posset, ea sincere dimittitur crederetur. Ad Honoratum spectabat iste casus, qui Bona sua possidebat cum Ecclesiæ Thiavanæ Presbyter ordinatus est. Jam quæstio oriebatur, quæ iusnam hæc Bona futura essent. Thiavani ea sibi deberi affirmabant, illorum tempore consuetudine nixi, Clericorum Bona illi Ecclesiæ acquiri, in qua ordinarentur. Alypius Episcopus Tagastanus arbitratur, Honorati Patrimonium Monasterio Tagastano esse reddendum, timebat enim, ne si Ecclesiæ Thiavanæ tribueretur tanquam res, de qua Honoratus arbitrio posset decernere, id pessimo exemplo futurum esset Monasteria ingessuris, ut Bonis suis renunciare differrent. S. Augustinus existimabat, Honorati hereditatem Ecclesiæ Thiavanæ esse debitam. S. Alypius litis materiam dividendam putavit, unamque partem Monasterio Tagastano, & alteram Thiavanæ Ecclesiæ dandam, ea conditione, ut S. Augustinus relictae partis valorem Monasterio Tagastano aliunde compensari curaret. In hoc Pactum S. Augustinus consentit.

Exinde omnibus mature pensatis S. Augustinus S. Alypio scripsit, hanc Divisionem sibi non probari. *Si ipsis totum ob-*

judica-

judicaremus, inquit, crederent, id nobis ^{Sæculum V.}
 æquum, & justum visum fuisse; si transi- ^{A.C. 410.}
 gere velimus, auri amorem omnibus aliis
 rationibus prætulisse videbimur, & idem
 sequetur malum. Illi, quos ad Converse-
 nem vocabimus, Monasterium ingredientem
 mediam Bonorum suorum Partem serva-
 bunt. Inde infert, omnem Honorati Hæ-
 reditatem Ecclesiæ Thiavanæ pro more
 adscribendam, ut scandalum, & avaritiæ
 suspicio præsertim nuper Ecclesiæ recon-
 ciliatis tollatur. Rem istam, inquit, nar-
 ravi Confratri nostro Episcopo Samsucio,
 valde miranti, quod hæc nobis sedisset Sen-
 tentia; vel eo solo nos a tali pacto abstra-
 bi oportuisse affirmabat, quod speciem sal-
 tem pudendæ avaritiæ, & non modo Epis-
 copis, sed quocunque homine indignæ præ-
 seferat. (*) Nihilominus S. Augustinus
 mediam partem, quam promiserat, Mo-
 nasterio Tagastano dare non renuit. Sub
 illud tempus amicorum aliquis, cui no-
 men Constantinus, S. Augustino, cum si-
 mul ruri essent, librum Petiliani Episco-
 pi Donatistæ dedit, instanter rogans, ut
 responderet. Titulus Libro præfixus erat: ^{II. Retr. c.}
de Baptismo unico. Et propositum, ^{34. de uno}
 ostendere, ipsos solos verum Baptismum ha- ^{Bapt. c. I}
 bere. ^{to. 9. p. 527}

(*) Hæc Interpres Germanus ita obscure
 transtulit, ut intelligi non satis possint. Multos
 alios minoris momenti errores prætereo.

Sæculum V. bere. Hunc S. Augustinus edito libro
 A. C. 410. cui eundem etiam posuit Titulum:
Baptismo unico refutavit, nihil aliud
 ro affert, quam quæ in aliis ejus Libris
 hac Materia leguntur.

§. XXVI.

Leges contra Donatistas.

Donatistæ Legem obtinuerant, qua
 Religionem eorum profiteri licebat.
 Hanc ab Honorio impetrasse creduntur
 illo tempore, quo Constantinus, a Ty-
 ranno Attalo, missus in Africa timebatur,

Sup. §. 20. nempe circa medium anni 409. cum Lex
 ista non nihil addidisset audaciæ, immo

Aug. ep. III. crudelitate sæviebant. Domos diripi-
al. 122. ad bant, penum pessumdabant, vinum, ali-
Victori. que liquores effundebant, ignem Te-
 subiciebant. Si quis ex Clericis Catho-
 licorum in eorum manus incidisset, post-
 quam enormia vulnera infixissent, cal-
 cem, & acetum captorum oculis ingere-
 bant. Quadam die S. Augustino relatum,
 quod in uno loco homines quadraginta
 octo rebaptizaverint, ingentium tormen-
 torum metu coactos. Unus ex eorum
 Presbyteris, cui nomen Restitutus, Vi-
 ctoriae habitans in Ditione Hipponensi, li-
 berrima voluntate, antequam Leges id
 præcipientes emanassent, Catholicis se
 junxit. Ecce adsunt Clerici Donatistarum,
 & Circumcelliones, Presbyterum e do-
 mo

Ep. 88. al. 68.
ad Janu. n. Presbyteris, cui nomen Restitutus, Vi-
6. cont. Cresc. ctoriae habitans in Ditione Hipponensi, li-
III. c. 48. berrima voluntate, antequam Leges id
 præcipientes emanassent, Catholicis se
 junxit. Ecce adsunt Clerici Donatistarum,
 & Circumcelliones, Presbyterum e do-
 mo

Ep. 105. al.
166. ad Dom. junxit. Ecce adsunt Clerici Donatistarum,
 & Circumcelliones, Presbyterum e do-
 mo

.l. 3.